

Aflevering 3 Scheiding tussen licht en duisternis

God maakte scheiding tussen licht en duisternis

Licht en duisternis gaan niet samen. Elke dag zijn we er getuigen van, dat de duisternis voor het licht moet wijken.

In Gods Woord worden we opgeroepen ons af te scheiden van de duisternis: *‘Doet dan niet men hen mede. Want gij waart vroeger duisternis, maar thans zijt gij licht in de Here; wandelt als kinderen des lichts...en neemt geen deel aan de onvruchtbare werken der duisternis’* (Efeziërs 5 vs.7-13).

In 2 Korinthiërs 6 vs. 14-18 worden we opgeroepen, geen ongelijk span te vormen met ongelovigen want: *‘welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis?’*

In 1 Thessalonicenzen 5 vs.4-7 is Paulus heel duidelijk over onze houding ten opzichte van hen die in de duisternis leven. We worden in dit gedeelte aangesproken als kinderen van het licht en kinderen van de dag, die niet aan de nacht en de duisternis toebehoren en daar ook niets te zoeken hebben. ‘s’ Nachts wordt er gedronken en geslapen, maar wij dienen wakker en nuchter te zijn’ aldus Paulus!

De eerste zes scheppingsdagen laten ons duidelijk een scheppingsritme zien van dagen met een begin en een einde. Elke dag begint met Gods Woord: *‘En God zeide’* en eindigt met *‘Het was alzo’* (letterlijk ‘Amen’). In deze 24/7 economie zijn we het scheppingsritme kwijtgeraakt. Er is bijna geen verschil meer tussen dag en nacht en de zevende dag als rustdag wordt gezien als niet-productief en werd daarom afgeschaft! Het gevolg is, de vele psychische klachten waaronder de mensheid gebukt gaat! Wanneer we Gods Woord loslaten komen we in de duisternis terecht en worden we door de leugen en de dood opgeslokt.

Ook bij christenen zien we een toename van gewenning aan de duisternis. Het nachtleven is bij vele christenen niet meer onbekend. Vele jongeren komen zaterdagavond niet meer thuis en vinden het heel normaal om in de vroege zondagmorgen thuis te komen om vervolgens met grote spanning thuis en moeite in de kerk te komen, waar ze alleen iets van de dienst opsteken als ze vermaakt worden.

In deze tijd, waarin het heldere licht van het evangelie steeds meer vervangen wordt door het schemerlicht van het vermaak, zien we de wetteloosheid, ook onder gelovigen toenemen.

Johannes de Heer schreef in dit verband het volgende stukje:

“De vleermuis is een eigenaardig dier. Hij is een doorsnee type, dat het midden houdt tussen een zoogdier en een vogel. De naam geeft het al aan: het is een muis die vledert, fladdert. Vliegen is het niet wat zij doet, lopen of huppelen ook niet, doch fladderen. Zij heeft het haar van een muis en is toch geen muis. Met spanvliezen als vleugels en toch geen vogel. Noch muis noch vogel. Zij legt dan ook geen eieren, doch brengt levende jongen voort; zij vliegt en heeft toch geen vleugels. Overdag ziet men ze niet, ze staan niet op goeden voet met het licht, maar als de schemering invalt, dan komen ze uit hun schuilhoeken en doen ze of het heelal hun gebied is. De winter brengen zij al slapende door, terende op hun reservevet.

Als men zo het christendom eens gadeslaat, wat zijn er dan een hoop vleermuischristenen. Wereldse mensen zijn het niet, en 'honderd-procents' christenen ook niet, zo juist in de doorsnee. Bekijk je ze van één kant, dan zou je zeggen: 'Het is een christen'; zie je ze van een andere kant, dan zeg je weer: 'Het is er geen.' Je kunt ze geen lopers en geen vliegers noemen, en als ze voor de dag komen, is het in de schemer, waar ze tussen de menigte verzinken. Ze fladderen noch hoog, noch laag. Van wereldse vermaken hebben ze een afschuw, drinken en dansen doen ze ook niet, ze gaan zelfs geregeld naar de kerk. En toch... Als je met hen over geestelijke dingen spreekt, verstaan ze geen Russisch. Je krijgt ze niet voor het daglicht. Ze fladderen zo tussen het licht en de duisternis in. Voor God zijn ze niet veel waard en voor de wereld ook niet. Ze brengen hun leven, d.i. hun geestelijke leven, meest slapende door, terende op het reservevet wat ze opgedaan hebben op catechisatie of op de christelijke school. Het zijn de lauwen waarvan Christus zegt: 'Och, of gij koud waart of heet, zoo dan, omdat gij lauw zijt, en noch koud, noch heet, Ik zal U uit Mijne mond spuwen.'

Juist nu, vlak voor de komst van de Here Jezus worden we als gelovigen opgeroepen om aan dit nachtleven geen deel te hebben, maar juist wakker en nuchter te zijn.

Want daar zal geen nacht zijn

In Genesis 1 zien we dat de Here God met het licht begonnen is. Bij de geboorte van de Here Jezus op aarde kwam Hij opnieuw met het licht op aarde. Straks bij zijn wederkomst op aarde zal de duisternis voorgoed verdwenen zijn en *'zal er geen nacht meer zijn'* (Openbaring 21 vs.23-26). *'Zelfs het licht van de zon is dan niet meer nodig om ons te verlichten, want de Here God Zelf zal hen verlichten'* (Openbaring 22 vs.5).

Zij die nu voor de duisternis kiezen zullen dan voor eeuwig door de duisternis opgeslokt worden. Zij die nu voor het licht kiezen en in zijn licht wandelen zullen dan voor eeuwig in het eeuwige licht van Gods heerlijkheid verblijven. Wat een geweldige verantwoordelijkheid voor ons om hen die nu in de duisternis verblijven te wijzen op de Here Jezus, maar ook een geweldig uitzicht om binnenkort bij Hem te mogen zijn.